

Arrest

nr. 217 199 van 21 februari 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. VAN LAER
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 februari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 maart 2018 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 211 813 van 30 oktober 2018.

Gelet op de beschikking van 29 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN LAER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 augustus 2017 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, meer bepaald in functie van haar minderjarig kind van Spaanse nationaliteit.

Op 26 februari 2018 neemt de gemachtigde van de staatsecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 29.08.2017 werd ingediend door:

*Naam: M. M.
Voorna(a)m(en): L. R.
Nationaliteit: Ecuador
Geboortedatum: 21.09.1988
Geboorteplaats: Quito
Identificatienummer in het Rijksregister: 88.09.21 609-90
Verblijvende te: Esdoorndreef, 2/3 2100 ANTWERPEN*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Op 29.08.2017 werd op basis van artikel 40 van de wet van 15.12.1980, een aanvraag tot vestiging ingediend door dhr. M. M. L. R., geboren op 21.09.1988 te Quito (Ecuador).

Op 29.08.2017 werd een bijlage 19ter en een attest van immatriculatie afgeleverd.

Deze aanvraag werd ingediend in functie van zijn Spaans minderjarig kind zijnde M. L. Y. K. (RR ...).

Als bewijs van verwantschap werd een geboorteakte voorgelegd.

Overwegende het negatieve advies inzake de voltrekking van het huwelijk tussen betrokkene en mevr. L. C. J. van de procureur des Konings (dd. 13.03.2017) waarin het volgende gesteld wordt:

Negatief advies overeenkomstig artikel 167 B.W.

Verwijzend naar uw schrijven dd. 25 november 2016 met betrekking tot het voorgenomen huwelijk tussen M. M. L. R., geboren op 21.09.1988, van Ecuadoriaanse nationaliteit, en L. C. J., geboren op 20.12.1988, van Spaanse nationaliteit, meld ik U dat volgende elementen in huidig dossier aanwezig zijn die op het voornemen van een schijnhuwelijk wijzen, namelijk:

Verblijfsvoordeel voor meneer

Meneer verliet in 2001 zijn thuisland Ecuador en ging samen met zijn familie naar Spanje. Daar had meneer tijdelijk verblijfsrecht (vervallen op 2.08.2010). Het is niet duidelijk wanneer meneer juist naar België kwam (meneer zijn familie was voordien al naar België gekomen). In het interview gaf hij aan dat hij in november 2014 samen met mevrouw naar België kwam. In het verhoor verklaart hij dat hij op het einde van de zomer van 2013 naar België kwam. Meneer verblijft alleszins al jaren illegaal in het land. Meneer heeft eerst geprobeerd om verblijf te bekomen via gezinshereniging met zijn moeder. Zijn aanvraag dd. 4.02.2015 werd geweigerd op 14.07.2015 en ook beroep resulteerde deze procedure negatief waardoor op 30.06.2016 het bevel om een grondgebied te verlaten werd betekend. Hieraan gaf betrokkene geen gevolg. Via een huwelijk met mevrouw kan meneer permanent verblijfsrecht verwerven.

Vaag en tegenstrijdig ontmoetingsrelaas – ingeloofwaardige verklaringen

Betrokkenen hebben elkaar leren kennen via Facebook. Op dat moment verbleef meneer in België bij zijn moeder, mevrouw woonde in Spanje. Over het tijdstip en de juiste omstandigheden van hun kennismaking leggen ze vage en tegenstrijdige verklaringen af. Meneer verklaart in het interview dat mevrouw hem in 2014 een vriendschapsverzoek stuurde. Over het feit of meneer en mevrouw elkaar voordien al hadden ontmoet, is meneer zijn verklaring tegenstrijdig. Als reden dat mevrouw contact zocht met hem, geeft hij aan dat mevrouw 2 jaar voordien bevriend was met zijn broer en dat ze geïnteresseerd was in zijn broer. In zijn verhoor verklaart meneer dat ze elkaar reeds in de winter van 2013 via Facebook hebben leren kennen en dit via de zus van mevrouw met wie meneer al vele jaren contact had. Hij komt dus terug op zijn eerdere verklaring en ontkent uitdrukkelijk dat mevrouw eerst

interesse zou gehad hebben in zijn broer (ook mevrouw ontkent dit). Volgens mevrouw leerden ze elkaar in april 2014 via Facebook kennen toen zij een vriendschapsverzoek naar meneer stuurde.

Meneer zijn broer heeft een dochtertje met een vriendin van mevrouw. Ze had hem lang geleden eens goedendag gezegd aan de telefoon toen de vriendin met meneer aan het praten was. Zo kwam ze terecht bij meneer. Wanneer meneer met de verklaring van mevrouw wordt geconfronteerd, antwoordt hij hierop zeer ontwijkend. Het is duidelijk dat de verklaringen van meneer en mevrouw op dit vlak niet geloofwaardig zijn. Ze zouden dagelijks contact via sociale media hebben gehouden en in juni 2014 (meneer spreekt in zijn verhoor over de zomer van 2013?) ging meneer naar Madrid. Ze zijn onmiddellijk een relatie gestart (hoewel ze elkaar nog nooit hadden gezien) en zijn direct gaan samenwonen. Meneer zou er meerdere maanden verbleven hebben (over het juiste aantal maanden zijn ze het niet eens). Het is niet duidelijk hoe ze elkaar beter hebben leren kennen en wat ze allemaal samen deden. In november 2014 zijn ze naar België gekomen en zijn ze gaan inwonen bij de moeder van meneer. Sedertdien zouden ze in België samenwonen. Mevrouw werd echter op 10.06.2015 afgeschreven naar Spanje en dit tot 29.10.2015. Meneer geeft hier een zeer verwarde uitleg over en blijkt niet meer te weten of hij nu meeding naar Spanje of niet. Ook mevrouw kan niet verklaren waarom ze pas na 5 maanden terug werd ingeschreven hoewel ze volgens haar verklaring maar 2 maanden op vakantie was in Spanje. Amper een week nadat mevrouw terug ingeschreven was in België, is mevrouw meer dan 2 maanden (van 8.11.2015 tot 14.01.2016) opgesloten geweest in de gevangenis. In augustus 2016 zouden ze samen op een kamer hebben gewoond. Meneer zegt hier echter niets over. Vanaf september 2016 huren betrokkenen een eigen appartement. Op 14.12.2016 werd hun dochter geboren.

Tegenstrijdigheden

Zowel in het interview als in het verhoor zijn er meerdere tegenstrijdigheden in de verklaringen van meneer en mevrouw,

onder meer over:

- De datum waarop meneer naar België kwam
- De datum waarop mevrouw naar België kwam
- Hoelang ze hebben samengewoond
- Wie het huwelijksaanzoek deed
- Of de familie van mevrouw op de hoogte is van de huwelijksplannen
- Of de familie van mevrouw op de hoogte is van de strafrechtelijke feiten gepleegd door mevrouw
- Wie de beste vriendinnen van mevrouw zijn (meneer lijkt er 2 te kennen terwijl mevrouw aangeeft dat ze er geen heeft)
- De datum van hun laatste seksuele betrekkingen
- Het verloop van het weekend voor het verhoor

Onwetendheden

Meneer kent de naam van de 2 broers van mevrouw niet. In het interview weet hij niet juist tot wanneer mevrouw gestudeerd heeft. Meneer weet niet of mevrouw rechts- of linkshandig is (het is hem nog niet opgevallen). Hij weet niet dat ze een litteken heeft van haar eerste keizersnede. Meneer weet niet over de vorige relaties van mevrouw, hij geeft aan dat dit hem niet interesseert. Ook mevrouw wil niets weten van de vorige relaties van meneer.

Leugenachtige verklaringen – strafrechtelijk verleden

Zowel meneer als mevrouw zijn gekend voor het plegen van winkeldiefstallen op professionele wijze, één diefstal pleegden ze zelfs samen. Meneer verklaarde in het interview dat hij noch mevrouw ooit in aanraking kwamen met de politie. Dit is duidelijk een leugenachtige verklaring van meneer. In het verhoor zet meneer deze leugen recht doch hij lijkt zich hier weinig van aan te trekken. Ze voegen zelfs als bewijs van hun contacten een aanvraag van een gevangenisbezoek van meneer aan mevrouw. Ook andere verklaringen van meneer zijn duidelijk leugenachtig (onder meer over zijn aankomst in België en zijn verblijf in 2014 in Spanje).

Geen contact met de familie van mevrouw

Meneer heeft nog geen enkel contact gehad met de familie van mevrouw gezien hij door hen niet aanvaard wordt. Hij zag evenmin de dochter van mevrouw uit een vorige relatie al. Hoewel hij de dochter van mevrouw nog nooit heeft ontmoet, ziet meneer het wel volledig zitten om haar vanuit Spanje naar België te brengen.

Huwelijk als formaliteit

Meneer weet niet meer wanneer ze hun huwelijksplannen hebben besproken maar dit was alleszins enkele maanden voor mevrouw zwanger werd. Mevrouw geeft aan dat ze zeker al zwanger was.

Meneer en mevrouw zijn het ook niet eens wie van hen de andere ten huwelijk vroeg. Het huwelijk lijkt voor hen dan ook niet veel te betekenen gezien ze zelfs hierover tegenstrijdige verklaringen afleggen. Een en ander blijkt ook uit het feit dat er nog geen enkele voorbereiding werd getroffen. Het staat ook vast dat betrokkenen de procedure om met elkaar te huwen hebben gestart op aanraden van hun advocaat.

Hoewel meneer dit ontkent, is mevrouw zeer formeel dat hun advocaat dit heeft aangeraden omdat de verblijfsdocumenten van meneer werden geweigerd en mevrouw reeds 3 maanden zwanger was. De advocaat was er ook bij toen ze zich op 4.08.2016 de eerste keer aanboden bij de ambtenaar van de burgerlijke stand. Het is ook opvallend dat de documenten inzake het huwelijk dateren van juli 2016, net nadat het bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend en net nadat mevrouw in het bezit werd gesteld van een E-kaart.

Vaststellingen woonstcontrole/buurtonderzoek

Op de bel staat enkel de naam van mevrouw vermeld, op de brievenbus staat geen enkele naam. De politie stelde vast dat er in de woonkamer een sofa staat waarin een hoofskussen en een donsdeken ligt. Mogelijks slaapt één van beiden hier in plaats van in de slaapkamer. Een buur geeft aan dat hij meneer al 3 weken niet heeft gezien.

Onvoldoende bewijzen duurzame relatie

Meneer en mevrouw leggen enkele screenshots van Facebook voor waaruit zou moeten blijken dat ze reeds sedert april 2014 contact hadden met elkaar. Deze zijn echter opgesteld in de Spaanse taal en kunnen niet op hun inhoud geverifieerd worden.

Ze voegen ook foto's van hun Facebookprofiel doch deze zijn onvoldoende om een stabiele en duurzame relatie aan te tonen.

Bij de woonstcontrole werden geen foto's aangetroffen. Uit het onderzoek blijkt dat betrokkenen weinig gemeenschappelijke hobby's en interesses hebben. Ook het hebben van een gemeenschappelijk kind is geen bewijs van een duurzame relatie.

Mijn ambt meent dan ook overeenkomstig artikel 167 B.W. negatief advies te moeten verlenen omtrent de voltrekking van dit huwelijk.

Betrokkene heeft een kind met haar partner. Dit belet de kwalificatie "schijnsituatie" niet daar steeds meer vreemdelingen hun toevlucht nemen tot het maken en erkennen van kinderen om de overheid voor blok te zetten om hun verblijfsrecht af te dwingen. Het maken en erkennen van kinderen louter om verblijfsredenen kan niet worden geaccepteerd. Dit is hier het geval daar het kind duidelijk niet het resultaat is van een duurzame liefdesrelatie (zie advies Procureur), de relatie wordt immers aanzien als een schijnsituatie. Het verblijf in functie van het Spaanse kind wordt bijgevolg geweigerd. Het feit dat men reeds aan kinderen begint terwijl het verblijf nog niet geregeld is en de relatie met de partner als een schijnsituatie wordt aanzien, wordt gezien als een schijnsituatie. Betrokkene voldoet bijgevolg niet aan het artikel 40ter§2, 2° W. 15.12.1980.

In dergelijke omstandigheden vormt een weigering evenmin een schending van art. 8 EVRM, omdat dit geen verboden inmenging vormt in de uitoefening van zijn recht op privé- en gezinsleven in de zin van dit verdragstitel. Uit art. 8 EVRM kan immers niet worden afgeleid dat een vreemdeling een Staat ertoe kan verplichten om hem op zijn grondgebied te gedogen door het enkele feit een kind te verwekken die op dat grondgebied mag verblijven. Daar het de Staat toegelaten blijft schijnsituaties tegen te gaan, wordt in voorkomend geval dit artikel niet geschonden door een weigering van het verblijf.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

"De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht."

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 40bis en 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel van het middel zet de verzoekende partij uiteen wat volgt:

“Eerste onderdeel

Bestreden beslissing stelt enerzijds dat verzoeker een aanvraag op basis van artikel 40 van de wet van 15.12.1980 heeft ingediend en anderzijds dat verzoeker niet voldoet aan het artikel 40ter §2, 2° Vw.. Art. 40ter §2, 2° Vw. luidt als volgt:

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen. Verzoeker diende een aanvraag in met zijn minderjarige dochter, die de Spaanse nationaliteit heeft. De aanvraag bevindt zich dus in het toepassingsgebied van art. 40bis Vw., én niet onder artikel 40 of 40ter Vw.. Verzoeker diende immers een aanvraag gezinshereniging in met een Spaanse burger, zijn dochter, en niet met een Belgisch onderdaan en ook niet als Unieburger. Dit blijkt ook duidelijk uit de bijlage 19ter (zie stuk 2) én uit de eerste paragraaf van bestreden beslissing. Verweerder verwacht dus het één en ander.

Artikel 40ter Vw. is in casu niet van toepassing. Deze bepaling heeft immers betrekking op gezinshereniging van Belgen met hun familieleden.

Art. 40ter §2, Vw. luidt als volgt (eigen onderlijning):

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Ook art. 40 Vw. is in casu niet van toepassing. Deze bepaling is immers van toepassing op burgers van de Europese Unie.

§ 2. Voor de toepassing van deze wet wordt onder burger van de Unie verstaan, een vreemdeling die de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie bezit en verblijft in of zich begeeft naar het Rijk.

§ 3. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende maximaal drie maanden in het Rijk te verblijven zonder andere voorwaarden of formaliteiten te vervullen dan vermeld in artikel 41, eerste lid. Bestreden beslissing verwijst naar de verkeerde wettelijke bepalingen. Derhalve faalt bestreden beslissing naar recht.”

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing niet in rechte gemotiveerd is.

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij een aanvraag heeft ingediend in functie van zijn minderjarig kind van Spaanse nationaliteit.

Zoals de verzoekende partij terecht stelt verwijst de bestreden beslissing enkel naar de artikelen 40 en 40ter van de Vreemdelingenwet als rechtsgrond voor de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden.

Artikel 40 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1

Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de burger van de Unie zou kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hem van toepassing.

§ 2

Voor de toepassing van deze wet wordt onder burger van de Unie verstaan, een vreemdeling die de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie bezit en verblijft in of zich begeeft naar het Rijk.

§ 3

Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende maximaal drie maanden in het Rijk te verblijven zonder andere voorwaarden of formaliteiten te vervullen dan vermeld in artikel 41, eerste lid.

§ 4

Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

3° hetzij is ingeschreven aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie, daaronder begrepen een beroepsopleiding, te volgen en indien hij beschikt over een verzekering die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt, en hij door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel van zijn keuze de zekerheid verschaft dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen.”

Zoals in het middel opgemerkt wordt door de verzoekende partij is deze bepaling niet van toepassing. De verzoekende partij is van Ecuadoriaanse nationaliteit en deze bepaling is enkel van toepassing op burgers van de Unie.

Verder verwijst de bestreden beslissing naar artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1.

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de

overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.”

Ook wat dit artikel betreft kan de verzoekende partij worden gevolgd. Artikel 40ter is van toepassing op de familieleden van een Belg die zijn recht van vrij verkeer niet heeft uitgeoefend. In casu is de verzoekende partij geen familielid van een Belg, maar wel van een Spaanse burger.

Aldus dient samen met de verzoekende partij te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing verwijst naar de foutieve wettelijke bepalingen. Nu de bestreden beslissing niet de juiste rechtsgrond vermeldt, stelt de Raad vast dat artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen is geschonden.

Het middel is in de aangeven mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 februari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

kamervoorzitter,

griffier.

De voorzitter,

J. CAMU